

Я знаю: ми — тугі бібліофаги,
І мудрість наша — шафа книжкова.
Ми надто різьбимо скупі слова,
Прихильники мистецтва рівноваги.

Ніхто не скаже нам: "Жерці і маги!
Ви творите поезії дива..."
Чутливість наша вбога і черства
І не вгамує молодії спраги.

Що слово точене? Чарує звук
Акторських реплік та уданих мук,
Розливних сліз, плиткої гістерії.

І промовляє критик: "Скинь кашкет!
Он світич наш, він гріє і зоріє,
Люби і поклоняйся: то — поет!"

29.12.1929